

[Holger Eriksen.]

Jeg skal på mit partis vegne anbefale de 2 ændringsforslag og samtlige 3 lovforslag til vedtagelse.

Henry Christensen: Forslagene til normeringslove har jo på sædvanlig vis været meget indgående behandlet i lønningsrådet og har nu været behandlet i folketingets lønningsudvalg. Jeg kan for mit partis vedkommende vedstå det resultat, man har forhandlet sig frem til, og som fremgår af den afgivne betænkning. Jeg behøver derfor ikke at gøre yderligere bemærkninger.

Jeg kan tilslutte mig også, hvad hr. Holger Eriksen har sagt, og jeg skal specielt vedrørende ændringsforslaget vedrørende revaliderings- og forsorgsdirektoratet, sige, at jeg finder, det er en acceptabel løsning. Nu beror spørgsmålet om, hvorvidt man vil oprette de omtalte stillinger, jo alene på, hvad folketinget beslutter med hensyn til det særlige lovforslag, der er til behandling i et andet folketingsudvalg, og det finder jeg må være en rigtig måde at behandle sagen på.

Jeg kan med disse ord anbefale ændringsforslagene og de 3 lovforslag i deres helhed.

Langkilde: Det foreliggende forslag til normeringslov har jo været genstand for en meget indgående og grundig behandling i lønningsrådet forinden fremsættelsen, og også i lønningsudvalget har vi ofret tid på drøftelse af enkeltheder, som er blevet afklaret, navnlig som nævnt af foregående ordfører vedrørende revaliderings- og forsorgsdirektoratet. Prøver man imidlertid at gøre op, hvilket arbejde der er lagt i forberedelserne til normeringsloven fra det mindste tjenestested til økonomiministeriet med forhandlinger på alle stadier inden for administrationen, med tjenestemændene indbyrdes og med organisationer og tillidsmænd, og vurderer man denne skønnede arbejds mængde med det opnåede resultat, er jeg ganske overbevist om, at det, normeringsloven koster i direkte merudgifter, godt og

vel 7,5 mill. kr., er beskedent i forhold til de arbejdsomkostninger, som dens udarbejdelse forårsager. Og dette arbejdsbjerg barsler hvert år med denne mus.

Selvfølge lig har loven stor betydning for den enkelte tjenestemand, som nyder godt af en gennemført normering, men det, der gennemføres ved normeringsloven, er jo mindre end en promise af den samlede lønsum. Hvert fjerde år gennemfører vi desuden en embedsregulering, som der også er forbundet et vist arbejde med. Jeg vil derfor gerne over for den højtærede økonomiminister rejse det spørgsmål, om ikke det var naturligt, at man havde normeringslove for 2 eller 3 år ad gangen og så samtidig foretog embedsregulering. Jeg vil gerne høre, hvordan økonomiministeren ser på et sådant forslag. Det forekommer mig, at den arbejds mængde, der er forbundet med dette normeringslovsforslag, ikke står i forhold til resultaterne. Selvfølge lig måtte man ind mellem kunne gennemføre hastende bestemmelser, hvis der var behov derfor.

Når man arbejder med normeringsloven, er det bemærkelsesværdigt, at visse styrelser er der en forholdsvis blokmæssig normering for, medens man på andre områder sidder og vejer rosiner af stykvis for en række styrelser vedkommende. Det gjorde måske ikke så meget, hvis det ikke samtidig måtte erkendes, at det er jo en lille del af problemet, som folketinget har fat i. Hele den store del af normeringsarbejdet, som ligger på overenskomstområdet, er jo helt uden for folketingets kontrol. Man kan have forskellig opfattelse af, hvorledes og i hvilket omfang folketinget skal øve kontrol på dette område bortset fra den rent bevillingsmæssige kontrol, men man kan ikke hævde, at den nuværende ordning med en indgående detailkontrol, for så vidt angår tjenestemandsstillingerne, og fuldstændig mangel på indsigt på det andet område er logisk eller rationel. Da det jo nu er tjenestemandforhold, vi beskæftiger os med her, vil jeg lige sige, at jeg har hørt, at økonomiministeren ved et foredrag hos ingeniørerne har